

Lade det være en kommunal Autoritet, det er mig for saa vidt af mindre Betydning, men jeg tror virkelig, det vil være i de paagældendes Interesse at kunne saa Sagen ordnet paa en saadan Maade. Der er mangen Mand, hvem det er en overordentlig pinlig Tanke, at hans Medborgere, hans Kammerater ligesom støve hen til ham, fordi han ved med sig selv, at han er bleven straffet og han ved eller frygter, at hans Kammerater og Medborgere skulle vide det samme, og derfor skele hen til ham. Det er vel heller ikke saa sjældent, at hans Kammerater eller Medborgere paa en haard for ikke at sige raa Maade lade ham høre, at han er straffet og ikke har faaet sin Væres igen. Jeg tror, at i mange Tilfælde ville de paagældende Personer sætte Pris paa at kunne sige: Jeg har faaet min Væres igen, jeg er anerkendt som den, der er berettiget til Væres, der kunne I se! Det er i det mindste min Opfattelse, at man ved at aabne Afgang for de paagældende til at saa Tingene klaret paa den Maade i Virkeligheden vil imødekomme deres Ønske og i Virkeligheden gøre dem en Tjeneste.

Hørdum: Jeg skal erkende over for det ærede Medlem fra Viborg (Klein), at det ved Beslighed kunde være behageligt at være i Besiddelse af et saadant Bevis; men jeg tror dog ikke, at det kan være saa nødvendigt, som det ærede Medlem paastaar. Jeg tror ikke, at Bevisførelsen ligger hos vedkommende Person, saaledes som det nu ogsaa paastaas af det ærede Medlem fra Viborg. Forlanger man at saa Alderdomsundersøttelse, bliver det jo Autoriteternes Sag at paavise, at man ikke er berettiget til at saa det, og det gøre de jo ogsaa i fuldeste Maal for nærværende Tid. De undersøge for Alvor, om Folk have været straffede, og om de ere berettigede til Alderdomsforsørgelse. Ere de ikke berettigede dertil, saa de det ikke. Forlanger man at optages paa Valglisten, vil det jo være umuligt for vedkommende at fremskaffe alle disse Beviser; men det maa være Autoriteternes Sag at bevise, hvorvidt hans Forlangende er berettiget, og saaledes bærer man sig altid ad for nærværende Tid. Jeg tror derfor ikke, at man med fuld Berettigelse kan paastaa, at Bevisførelsen skal ligge hos vedkommende Person. Jeg tror ikke, at det er absolut nødvendigt eller lovmedholdeligt at forlange det; men jeg vil indrømme, at det vilde mange Gange være behageligt for en tidligere straffet Person at have et saadant Bevis at kunne lægge frem paa Bordet, og jeg skal da sige til det ærede Medlem fra Viborg, at hans

Udtalelser sidste Gang stod meget klarere for mig, end de stod første Gang. Første Gang forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at man skulde søge paa samme Maade efter 10 Aars Forløb kun med den Forstel, at man saa var berettiget til at saa det; men at Ansøgningen skulde være af samme Væskaffenhed og med de samme Omstændigheder som efter 5 Aars Forløb, og det kunde jeg ikke være med til. Kan det derimod ordnes saaledes, at det er let tilgængeligt, saa at vedkommende let kan henvende sig der og der og blive hjulpen til sin Ret, til at saa et saadant Bevis uden at skulle føre yderligere Bevis fra forskellige Borgere, saaledes som det nu forlanges, har jeg selvfølgelig ikke det allerringeste derimod, men anser det endog saa for at være meget glædeligt; men dog ønsker jeg det ordnet saaledes, at selv dem, der ikke søge det Bevis, vil der ikke kunne nægtes Alderdomsundersøttelse, fordi de have undladt dette, ligesom de heller ikke skulle kunne straffes, fordi de have anført, at de ikke have været straffede. Jeg antager, det er Hovedtanken hos den ærede Forslagsstiller at forhindre, at de, der paa deres Skema i den her nævnte Henseende have opgivet, at de ikke have været straffede, skulle yderligere lide Straf. Dette vilde efter min Opfattelse ogsaa være i højeste Grad krænkende for de Personer, som af Skrøbelighed, Uetsindighed og Ubetænksomhed ere komne til at begaa en saadan Fejl, for hvilken de ere bleve straffede, og for deres Vedkommende mener jeg, det er nødvendigt at fastslaa, at de ere fritagne derfor. Kunde man saa blive enig om, at der kan forlanges Bevis hos de vedkommende Autoriteter, skulde jeg ikke have noget derimod.

Forslagsstilleren (Rorsgaard):

Jeg har ogsaa det Indtryk efter de sidste Udtalelser fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), at det maatte ikke er saa vanskeligt at komme overens med ham om det, han tænkte paa. Spørgsmaalet synes efter hans sidste Udtalelse nærmest at reducere sig til, at man skulde have en Straffeattest fra den Domstol, af hvilken man var bleven idømt Straf for mindst 10 Aar siden. Det kan næppe være forbundet med saa stor Vanskelighed. Den sidste ærede Taler gjorde en Bemærkning om, at de Folk, der skrev deres Skemaer for at erhverve Alderdomsforsørgelse, ikke maatte ifalde nogen Ulejlighed eller Straf for ikke at have opgivet en Straffedom, naar der var hengaaet 10 Aar efter, at den paagældende Handling var begaaet. Det er et Spørgsmaal, der følger af sig selv, at naar